

บทละคร

เรื่อง กลืน ไม่เข้าคาย ไม่ออก

(พระศรี รจนา)

ร. ศ. ๑๓๐

โรงพิมพ์ศุภการจารุญ

นางสาวประไพพร พงษ์...

๑๒ มี.ค. ๒๕๖๒

บทละครเรื่อง

เรื่องกัณท์ ไม่เข้าคาน ไม่ออก

(ประเพณีอุทิศพระศพเจ้าพระยา...

ตัวละคร

นาย เติศนาย ไร่

อายุ ๒๘ ปี ฉลาด มีความรู้

สูงส่ง แต่ซื่อสัตย์

พระยาจำนง ๑

อายุ ๕๘ ปี ชอบสัตว์ ใจร้าย

นายหวัง สหายนายเฒ่าเป็น แกล้งไทย ๆ อายุ ๓๒ ปี ฉลาด

ใจดี ซื่อตรง

ตานี ไครดำเจ้าของคุ้ม

ชะวา

พระยาเสด็จควาโยเจ้าชู้

ผู้ใหญ่ ใจร้าย

ฝรั่ง ข้าราชการ

๒

จาก แคว้น

เสวฐี เปอ เขียว

ชั้น ชะวา

นาง จร นางเอก

อายุ ๓๘ ปี ชื่อดัตย์ ใจกล้า

ฉลาด

ยายภู่

แม่แก้ว

กดำ เซานางซู่

อายุ ๓๘ ปี กิ เดศ หยาบ

ธิดาเสวฐี อหวั

อายุ ๒๘ ปี ใจดี

ยังมี โสเฟเพอ นายปาด

คุณหญิง หม่อม ชื่น บ้าน

พระยาจาง

กับคนฝรั่ง กะตาด

คนโดยดาร์ เด็กนิ

โคร พด แดก้านนิโคร ราชวรอาหวั

นางอาหวั

เลขห้อง

บวิจว

ทาช แดชก เด่น เดื่อ

เลขที่

๘๙๕.๙๑๕

๔๖๖๔๖๐

เลขที่

๑๑ ๑๒๖๖ ๕๙

๕๕ ๕๕๓

เรื่อง ถิ่น ไม่เข้า คายไม่ ออก

๓

ชุดที่ ๓

(จาก แคว้น) ฉากถ่านบ้าน พระยาจ๋วงง เพดราตรี

ตัว ถกร มัณยเกิด ทนาย

บุหณ ชกมวย รัตนตรี ๑ (เกิด) ไป เยี่ยมแม่,
สแกกรัง, กัดังได้ มารับใช้, เจ้าคุณค่าง, อยู่บางกอก
เลี้ยงรับกร, ทหารเกณฑ์, เจ้าเวร ออก เกิด เองออก,
ชายใจ, มีใช้คน เกิด มาชาติ, กิจ ของชาติ, เวชาติชาย
ควร มาท หมายถึง, มุ่งสมัคร, เป็น รัชต์สด ออก แรงกาย,
บุชลาถาย เจนายตน, ประดำเนิน, สติปัญญา, วิชา เริง แต่
กัต, มีแต่ขอ, กระหลอจี อยู่บ้านนี้, เกวียนตะกาย, ชับ
ควาย เบ่ง ยิง หมัน, เกิดยังมี, ที่วันเริง เหมือน ฟ้า
เงิง, เละถึงจิตร, ติด แม่จว ๗ ๖ คำ เจริจา (จรตัก
ถอม เขา ห่อหมาก บูหรีมนำเรอ กับ ผัวชาว ม้าศรี)

๔ จาก แก้ว

ตัด พ้อ ๑ (เกิด) เกิด เปรี๊ยะปาก, หมาก พดู,
อยู่ ข้างผด สร้างใจจืด, จนพี่จ้อย, หวัง คอย หด่อน
หนาว,จะตาย, หมาย ขาวม้า, จนนาร้อน ปลาดคจิตร,
ผิดกว่าก่อน, อ่อนใจเกิน (จว) ในชาตินี้, เป็นไม่มี,
ที่จะจืด เหมือน ด้าย ยืด, ยามดิ่ง, ด้อง ดึง เบ่ง ยาม
หลุด ผิง, ดึงมา, ขูราเถิง จวน จะเจิง, จากบ้าน, ไม่นาน
ละ (เกิด) เกิดอะไร (จว) ก็อะไร, เดี่ยวอีกเล่า,
เจ้าคุณ ของเรา, หมุน, เต็มที่หัด (เกิด) ถูกเขียนละ
ชี, (จว) เขียนดี, ดีอีกนะ นกดับจะ, กรรณา, เหมือน
ข่าจว (เกิด) ยังไงยังงั้น, หมายจะให้, หดวงพิ(ห)รพ (จว)
ให้ก็บุญ, งุ่นง่าน, รางควาน ปลัดอัน (เกิด) คุณหญิงไม่ว่า,
(จว) ไช้ย หากถ้า, มาด่าตะวอน คอยหา ขึ้น,
ปลอบ ผัว, กัดจะตาย (เกิด) ท่านไม่ทราบ, ฤาเรา

เรื่อง ถัดนี้ไม่เข้าคายไม่ออก ๕

ทราบ, เล่นให้ ดันท (จ) ท่าน ก็ทราบ, คงดี ๆ, แต่ผิด
หมาย ยิ่งท่านรู้, ดูท่านยิ่ง, ซึ่งตะกาย (เกิด) เขะ
เข้าร้าย, ตะแมจ, หล่อน ทำใจ (จ) คั่นจึ่ง, เข้าห้อง,
ฉัน ต้อง หลอก ทำปด ยชก, โดรงจุก, ตกไม้ไผ่ ทำ
ยมหัว, ย้วยอ, เหมือน พอใจ ท่าน เลยไม่, คร่าดู,
หลุด ไปคราว คิดจะ เบ็ด, ห่วง เบ็ด, เบ็ดไม่รอด จึงดี
คอด, คอดออก, มาบอก ชาว จรกำพร้าว, เหลือจะวา,
บัญญัติยาว ฌวยเกิดฉาว, ร้าวปด, ชวดดีเรา (เกิด)
หนนายมุต, ทนรอน, กัก่อน ขัด ขอ เงิน แม่, แกก ผัก,
นัด นำเข้า (จ) แหวน คั่นห, ม้อย, ยายาด เบา मैं
ชาย เขา, หาบ กว่ำ, ยาย่า เป็นทุกข พ้อจว ให้, มรดก,
วิตกยิ่ง ฝาก คุณหญิง, ไว้ ทั้งหมด, คดไม่สู้ข จรจะแอบ,
แยบย่น, คัดต้อนชุก ฌกตะหุก, เร็ววัน, ไม่ ทันมือ ข

๖ จากแคว้น
๑๘ คำ เจริญ (ยายภู เทียว ตามหา มาเจอ เขาก็ตกใจ
ว่าตาย ละเป็น คน เกณฑ์ เชนดู ทำไม มารี เซ็นนี้ แกจะ
พลอย ถูก เขียน ด้วย เดี๋ยว แกว่าไป เห็น หน้าปาก ของ
มาให้ ยายภู กำชับ อย่าให้ ใครรู้ ชวนกลับไป คู่รักหลุด
กระซิบบว่า ได้ของจะ ยกมา ให้แล้วจะ หนี เดี๋ยวกำชับให้สุด
ล้าให้ ส่งวน ตัว ยายภู มัวรอ เทว ไม่รู้ถึง พา เข้าไป
ด้วย ได้ยิน เจ้าคุณ ให้หา)

ฉณ ๑ (เดี๋ยว) คุณ หลวงพิรุฬ, แต่งกะคุณ, พิ
กุด แล้ว แอบมาแถว, อยู่ หนึ่ง, ที่ ไซส์ รักแม่จ,
ย่อนย่า, ส้มคำๆ เจ้าคุณฮือ, ๆ อยู่, คงรู้ตัว แต่
คุณ แม่, ล้าระแน, กะแควบ เมื่อน้อย จับ, เบ็ดบ่อน, ดอนตุ
ชัว, เรา รว้, ทางคุณหลวง, ไม่ห้วงกตัว เจ้าคุณรว, นึก
ว่า, เหมื่อนคาตง, ที่ ไม่นึก, กตบัสอีก, พลาดอีกใหญ่

เรื่อง กัดฟัน ไม่เข้าคายไม่ออก ๗

เกิด ที่น้ไทด, เกวณ แม, จะเน่ผดง กรนไม่ น้, จวของ
 พ, สู้ด พยง กรรม ของเกิด, เกิดย่ง, หน่งท้ ๖ ค้า
 เจรจา

๒๒ ม่าน ครุ หน่ง กติเวธา

เมื่อ เปิดม่าน เพดาน ราชวีร์ ตัวตกร มี โสฬ เพชร
 ยนต์ มาคอย เนิต ค้อง แต่ง ตัวมา คอย ตาม เจ้าคุณจะไป
 ปรีดา ถัย เจ้าคุณ คุณหญิง หม่อมชุ่ม กับจว แต่งตัว
 ถรวม รองเท้า ผิดถ้า ไล่ต ออกมา เจ้าคุณ หลงหลง
 หยอก เย้า จว คุณหญิง หึง เป็นที่ ทง หม่อม ชุ่มกักร
 ๒ ๕ ๕ ๕
 นน กระนิ จวก ยม ย่อง ทำเล่นตา กับ เจ้าคุณ ระวังให้
 ตา โศก ๆ กับ เนิต ๆ เข้าใจว่า จว เสียตัว เสียแล้ว อาโดย
 เหว็ดเฉย ดันสติ ไป ไม่ไหวถัม ดง เจ้าคุณ เอะอะ ก็ ว่าจก

๘ จาก คัณฑ์

เจ้าคุณ บ่นว่า โรคจุกชุมนัก ต้องห้าม เจ้าฝรั่ง ไม่ให้เข้า
บ้าน เรียก นายปาด ไปแทน เข้าโรง

ผี แก้วน้อย ๑ (เกิด) เกิด ดุดหวัง, ครวง, เพราะ
ฆราวาส เหมือน หัวขาด, ปาดกาย, ดุดหมาย แก้ว ดุด
อะโกธ, โทษจระ, เจ้า อ่อนแอ พระยา แก้ว, ชื่นชมว่า, ก็จำใจ
เกิด สัญญา, ถ้า แน่นว่า, หล่อน ขอต่อ เกิด ไม่ขอ, ขบ
หญิง, ทั้งไกล หล่อน เสีย ดัด, ดัดเกิด, เกิดอย่างไร
เกิด ก็ ไม่, มีเมีย, กัด เสีย ๒ & คำ โอต (ยายภ
ออกมาถาม ว่า เป็นอะไร บอกว่าจุกเสียด แก้วว่าราวกระแม่จ
คั่นก่อนเจ้าคุณ ให้หา ก็จุกเสียด เขา กินยา ประการ พด
เมื่อ คั่น ไม่จุก เข้าไป รับประทานอาหาร ในห้อง จนสว่าง ได้
แหวน สาย สร้อย คัมพู ทงแบ่งก็อยู่ ห้องไหน คุณหญิง
ต้อง คั่น ของ ให้หมด อยู่ ช่าง โปรด มาก แก้วไป เอายา
มาให้ เกิด บ้วน เสีย ยายภ ก็ ไป)

เรื่อง กัดนไม่เข้า คายไม่ ออก ๘

มาตี หวด ๑ (เด็ด) เด็ด ขึ้นอยู่ , ตู้น้ำ, พระ
ยาจำนง เด็ดก็ คง, เสียมมนุษย์, ตูต ขดตุ้ เคยจรงัก,
จะเป็น อัก, ะ ตัญญู เพราะ พิศผู้, ชายแสงง, มิน แงใจ
เห็น หน้าจว, จะต้อน, ทุกก็ เห็น เหลือจะเงิน, ทวยศ, งค
ไม่ไหว ไปหาแม่, สะแกกรัง, แม่ คดง ใดถั คงจะได้,
ให้ลงมา, หาเจ้าคุณ เกิด คักว่า, ฮาต่า, เป็นทหาร
รับ ราชะการ, แผ่นดิน, ให้ ดันวุ่น เจ้าคุณคิด, คิคคาม,
ยาม มีบุญ ทหาร ก็ร่น, แรงที่ ไหน, จะได้ คิน ๖ คำ
เจรจา (ขณะ นั้น นาย หวัง สหาย มาหา ว่า จะตาไป
เมกะ เด็ด เพื่อว่า จะโดยสาร ไปด้วยคน นายหวังคู้ ใจ
จะออก เงิน ให้ บอกว่า พุด เต็น ก็ไม่ยอม เถยนัด ว่า
เข้าจะไป ที่ ห้าง ตีตา นาย หวัง ก็ตาไป)

นาคบริพัทธ์ ๑ (เกิด) พด.เด่น ๆ, เป็นจริง, เกิด
 นิ่งโย ไปเที่ยวให้, ถ่มทุกซ์, ถ่มทุกซ์ บ้างที่เกิด, เกิด
 บัญญา, จพพ. กว๋ายอนบั้น, ช่วยชาติ, รับราชการ
 สุด จงค, จดหมาย, ขยายได้ก ให้ หม่อมจว, รัช
 ไรศ, โผยกฮ่าน เห็นไม่ยาก. ฝาก ยายภ, คุเกษาน นึก
 ที่บ้าน, หม่อม ลาว, ล่งขาว กัน ๗ & คำ เจรจา (จด
 หมาย พอ ยายภ ลงมาถาม ว่า เป็น อย่างไร บ้าง ก็ฝาก
 ยายภ รับกลับ ไป)

บุหร่ง ๑ (เกิด) นำโทรมนั้, หนอรั้, ะโกสินทร,
 จำตา ถิ่น, หมายทั้ง, เลี้ยงมึง ขวัญ ไ้ทรวง สยาม, สนาม
 เกิด, เกิดช้วน กรรมมาทัน, แถ้วเกิด, ค้อง เป็ดตา แม่
 จวเอ๋ย, เกยวั้, ประจักษ์จิคร เป็น สุด คิด, เกิดจจะคั้ง,

เรื่อง ถิ่นไม้เข้า ค่ายไม้ ออก ๓๓

คุณ หวังหา ต้อง ยอมถ่อม, แม่เป็น หม่อม, โปรดพระยา
ข้าย เติบชู, อนาคต, ถา ถั่ว เขย ข ๔ คำ โอศ

มีด มาน ครัว หง

เมื่อ เปิดมาน เวตวรรตวิ ตัวตกร มีจว หอบของ
ย่อง แอบ เขาผ้า คณุม ศรัศะ ลงมา เรียง พ่อ เติบ

สรวัย สันคัต ๑ (จว) ได้ของ มาก, จากคุณ
หญิง, ส้มดั่งนี้ก รวยพิลึก, เงินกระตาศ, พันบาท ถือ
ทั้ง คุ่มหู, แหวน น้อย, สรวัย ข้อมือ จวไรต้อ, เจ้าคุณ
ข้า, คดั่ง กำนัต ท่าน ให้หา, นำหัวรอ, จรยอ ย่ง ทำกร
คั่ง, กระตจวิต, แกดั่ง บิดฉัน ทำที่ เกียง, เกรงไม้
เตยง, โดย เทยง ธรรม แม้น ให้มัน, หิมห้อง, ตัวรอง
พร้อม เหมือน หม่อมอื่น, คั่นตั้ง, คุณ หญิง เก็บ ไม่
ต้อง เจ็บ, ใจ เต้งยม, เทยม เพือน หม่อม จะสมัค, ภาคัต,

ปรานี่ ปรานอม บุญ ท่านยอม, ทุก อย่าง, ฉันท่าง ดวง
ทั้ง นวด พัด, ปฏิบัติ, ไม่ขัดใจ เกียจกันไว้, มิให้ต้อง,
แต่ ของ หวง คำวนั้น, หัน ไม่ทัน, ฉันทัน ทรวง เกรง
จะตวง, เกินจน, กตอุบาย ตำระพัด, นัดแน่, แก่เจ้าผู้
พาไปตุ, ปรีดาถัย, จนใจ หาย กัดบ ถึงห้อง, จรจึงต้อง,
กระวน กระวาย ชยัย ชยาย, ห่าพี เด็ด, พาเบ็ดไป, ๗
๑๐ คำ เจริจา (ขณะนั้น ยายภู่ ย่อม มาว่า อย่า ไปหาเขา
เลย ค่ะหม่อมนี้ หนังสือที่บ้าน ดังให้แล้ว บอกให้ ชน
ไป เลียบบน โนน อีนินจะไป หู หอย จรอ่าน)

สรวอย เพดง ๑ (จร) เด็ด ได้รู้, จาก ยายภู่,
ดู ด้วยตา รู้ แน่ว่า, หม่อมจร, หล่อน เหลวไหล ปล่อย
เจ้าคุณ, วุ่นวาย, ไม่อายใจ ทั้ง เด็ดให้, ว่าเหว, อยู่เอ
กา ถึง หม่อมจร, หล่อน สดดี, สดดี จาก เด็ด ก็ตาม
เกิด, เด็ดจะ ดอ, ถ้อยๆ เพราะ ความ รัก, มีขออภัย,

၈၅

ต่อข หนั๑ ๑ (จร) หนึ่งไม่ไหว, ถึงจรไม่, ฐัแห่ง

๗ มัด ม่าน

ชุด ที่ ๒๒

(แต่่นทะเล) ฉากในเรือเมล์เดินท่องมหาสมุทรไกล
 ทวีป แอฟริกา ตวัดคร มี นายเน็ด แด นายหวังแต่ง เป็นแขก
 ดอง เรือ ๑ (เน็ด) ทเด กว้าง, อัง ว้าง,
 อย่าง ออกเพื่อน เมฆ คดุม เหมือน, เน็ด กดุม, คดุมจิตร
 ใหม่ จน จาก ถิ่น, แด ไม่ตื่น, ตั้ง ถิ่นใจ ยิ่ง คิดไป,
 ก็ ยิ่ง บวน, ไม่ชวนบาน ถึง เมฆ คดุน, ฝน เมฆ, ยัง เบาได้
 แด ฝนใจ, จำชน, เหลือ ฝน คำน ไปก็ ขยาด, จากไป,
 ธาโดยถาญ คิดถึง บ้าน, งานใจ, ใจ ชอบกล (หวัง)
 กันปลาด, ไม่ได้ คาค, ว่า พ้อเน็ด เพื่อนจะเบ็ด, พังรับ,
 กัดบ ฌน แกคับใจ, ยังไร ฤ, จัง ค้อทน จากบ้าน
 เกิด, เมืองคน, รุกรันมา (เน็ด) ไหน ๆ แต่่น, พันแคว้น,
 สยาม ถิบ บ่วยการ กระซิบ, ทยาย หมด, ไม่ปด หนา

กตัญญูไม่เข้ากายไม่ออก

๑๕

ฉันเลี้ยงวัว, ผู้หญิง, ทั้ง คาราวา อยู่บ้าน พระยา, จ้าง,
คงจะ ทราชม ท่าน มี พระเดช, พระคุณ, การบุญ รัก เรา
จะอภัย, ะตัญญู, ก็ หลั่ง ห่าม จงเห็น จิต, พิศมณูษย์, โสยตุค
คว้าม เห็น เหลือห้าม, เนระคุณ, จึง หมุน มา นาง
หม่อมจว, เดิม นั้น หล่อน, รัก กระฉับ ถึงได้สัญญาขาด,
ไม่ ปรากฏา ไม่ ทนไร, ได้ เดีย, เมีย พระยา นิศ
ไม่น่า, เป็น มนุษย์, ตัด แสบ แค้น (หวัง) กระผู้ หญิง,
มิใช่ สิ่ง, ตำนาน คอก พ่อ นิศ ออก, แต่ม ฉัน, กัด แค้น
ได้ เทียบไป, โทด ประ เทศ, ต่าง เขต แคว้น พบเห็นแผน,
แปลก ประ เทือง, เป็ของ มัญญา ใน เรือน, มีข่าว, นาง
สาว แหก อยู่ข้าง แปลก, แหก ไทย, ใจ ใจ กล้า ไป
เมกะ, มานะจิต, ใจศรัทธา ฉัน พุด จา, หว่าน ด้อม, ไม่
ยอมเลย แก่ไม่ เห็น, ฤา เขา เว้น, อยู่ ใน ห้อง ฉัน

เห็น ต้อง, จิตว แท้ ๆ, ละ แก เข้อย ช่วยผูกมิตร, คึดขุด
 หนน, แม้น กุ่น เคย เติด ช่วยเอ่ย, ให้เขา ชอบ, จะชอบ
 ใจ (เติด) เติด ออก เกตียด, เติด ฝู หญิง, ตวง
 ตวาย รัศีก คถ้าย, เติจฉาน, ชั ครว้นโกถ ษันชอ
 หญิง, จรง ไม่นี่, ทำดีไป มัน จะไฟด, ถอ พอ หวัง, ให้
 คถัง ครอบ (หวัง) ก็ ตาม กรรม, จะ เนะ นำ, รัจก
 เติด ช่วยเพอน เติด, เติด ขย่าเพอ, เพอ ห้วน ๆ เป็น
 เจ้า ษั, รัท, มี สำ นวน จง ษัก ษวน, เติละ เติม, เติม
 บัญญา ๗ ๒๒ คำ เจริจา (จง กั้น เข้าโรง
 นาง จร แปลง เป็น สาวแซก ออก)
 แปลง รูป ๑ (จร) แปลง เป็น ไก่, เติอเก้, นี้
 คี นก คน รัจก, ไม รัจก, ษัน นก หนา เติองเจ้า
 หวัง, คถัง มารัก, ษัก พุดจา คอบ จัง ๆ, ยง อุดคำห้,

กตัญไม่เข้า คายไม่ออก

๑๗

มา วรรณ ดู เขา เกิด, พ่อเกิด บ้า, ตั้ง หน้า แค่น ทำ
มัน ทุ, โต๊ะแขก, แบก ก้อ หวาน เกิด จะ ต้อง, ดองใจ,
เสียให้ นาน ยิ่ง เต็ดดาด, ยิ่งทัว, เมื่อ ต้อใจ ข

๕ คำ เจริญ (หวัง พาเกิดตามแม่และทำให้รู้จัก
เกิด หวัง กำชับ แล้ว เตียงไป พัง ห้าง เกิด ฝืนใจ พุด
แล้ว คักขัง สัตว์ พรรณา คุณนายหวัง บอก เขา รัก
อธิบาย เรื่อง ผู้หญิง ควร มี สามี แม่หา คนดี ได้ จร
ว่าไม่รัก ถ้าได้ คน เช่น เกิด ละจะ ยอม เกิด ว่าต่าง
คำสนา ตัว เป็นไทย จร ว่าไม่รังเกียจ กตัญ เกียจ เกิด
นึก แะ ผู้หญิง มัน ชั่ว เช่นนี้ จ้ง เต่า เรื่อง ของ คน แด
ขอโทษ ว่าไม่ คิด จะ มี เมีย จร ว่า จะ เตา ผิด เป็นได้
ใหม่ ปาก ว่าไม่ เป็น แต่ใจออก ส่งไธยแล้วก็ร้องให้
จร ก็ ร้องให้ แต่ทำ เป็น ที่ ว่า ส่ง สวรร

เม้าโนไม้ ๐ (จร) ไม่อยากเมิด, แต่ดู
 เกิด, เมิด ทำเหตุ ให้ดัง เวช, สุด จะคิด, บิดอยู่ ไหว
 เห็น นายหวัง, นั่ง อยู่ ด้วย, ก็ ขวดยไป เกิด รอไว้, อีก
 ดัก หน้อย, เกิด คอยดู แม่น แม่ จร, หล่นไม่ ชั่ว, เหมือน
 มัว คดั่ง ก็ น่า ดัง, เวช หนึ่ง, ทงให้ อยู่ จริง ก็
 ได้, ไม่จริงก็ได้, มิใช่รู้ แน่ ด้วย หู, ตา เห็น, เป็น แต่ เคา
 (เมิด) ไม่ต้อง กรัง, จริง เสีย มาก, หากไม่จริง ก็
 เป็นดัง, ทงให้, เห็นใจ เคา ไปเมกะ, แล้ว ก็ จะ, กัดบ
 บ้านเรา ว่าแต่เจ้า, เกอะนายหวัง, เขาคดั่ง รัก (จร)
 ฉนั้น รัก นาย, ดู เกิด นาย, จะ ขาย ค้อ น่า หวัง ร้อ, ถึงที่
 ใจ, ไม่ ส้มัก จะให้ รัก, ที่ เคา รัก, ละไม่ ยัก ช่วย
 พุดรัก, ตั้งให้, ส้มใจ ของ (เมิด) นอก แล้ว ฉนั้น,
 มั่นใจ, ไม่มี เมีย รักก็ เสีย, สุจริต, ผิด เจ้า ของ ถึง

กัณฑ์ไม่เข้า ค่ายไม่ออก

๑๘

เขาทั้ง, ฉนั้นไม่ทั้ง, หยิ่ง ถ้า พอง จะขอครอง, ตัณฑ์

ซื่อ, ดอจนตาย ๗ ๑๐ คำ เจริญ (นายหวัง

มาทั้ง เติบ ก็ คราว ฉายังไม่ เป็น การ)

พันธุ์ฝรั่ง ๑ (ลูก คู้) ส่งสารจร, ชื่อนใจ,

จะใคร่ เบ็ด ตัวบดก เติบ, จริ่ง จิกร, ส้ม คิด หมายถึง

มอจมนมอ, ถือ ถ้า, ทำแยบ ค่าย นายเติบ หน่าย, หน้า

เมื่อน, เอื่อน ตัณฑ์ ๗ ๒ คำ เจริญ (ขณะนั้น

เรือ โตนแก่ง ครัน ต่างตกใจ กัน หน้า เข้า เรือจะ จม

กับคนได้ผู้หญิง ลง เรือ โบก กัน ชาย มีให้ลง จราโดย

ฉุด เติบ พุดไทย จนเขาตากลงเรือไป เกลยตลบ เติบตั้ง

นี้เหมือนลี้ยง จร คว่าไถฟ เบตได้ ก็ สรวม ตัว นาย

หวัง เกาะ เสากระโตงหัก)

นิคมาน

ชาติ ที่ ๓

(ชาติเซฟเนจ) ฉาก ๒ เมืองแอฟริกา คั้ว

ลคร มีเด็ก แต่งตัว อนาคต ร้องแรง ชาติเซมา

ถอนสมอ ๑ (เด็ด) เกาะมาไทย, ดอยใน,

มหาสมุทร บุญทุด, คณันชิต, ฌมพัตร์ ชนบนหาด,

อนาถนอน, อ่อนอินทรีย์ อดมาลี, วนัสตบ, จำบคน

คำมิตัด, ชัดใจ, เหมอน อ้ายยักษ์ ยังรู้จัก, เวทนา,

คราขัดสน ไหลาเนอ, เกษชา, ประสาจน พามา

พัน, หาดทราย, ชายทะเล ได้แต่ใช้, ไบ๊ว, ภาษาตกลง

คนละทาง, พุดนิก, กัชก เขว เข้ามั่นไป, ไหลหาย, บ่าย

ตะเข้ มั่นเป็นเซ, มาซุ่ม, คุมทพก ถูกเมี่ยมัน,

ก็ไม่ มี, ตักตัก เห็นมณษย์, แต่ เกาะ มั่น, นำชัน หนัก

เลี้ยง แต่ เลือ, เนอ ถก. พิถกนิก เหมอนลคร, คอนอ้าย

กัดไม่ เข้าคายไม่ออก ๒๓
 ยักษ์, ลอบลักจุ ๗ ๘ คำ เกรจา (ช่วยหาพื้น
 เก็บ ขณะ นั้น มี เด็ก วิ่งมา ชั่วได้ ชั่วเดียว ตาม คน เด็ด หดบัง
 ไป เดียว มีหญิง วิ่งมา กับเด็ก ชั่วได้ ชั่วเดียว ก็วิ่งไป
 ไม่ช้า มีชายฉกรรจ์ ถ้อหอก แด่โลให้ แค้นมา เด็ดฉั่น
 มัน คั้นได้ ก็ เหวะหมดไป เข้าโรง คา จำของคัมมามอง
 ไม่เห็น ก็ส่งสาร ทบออก ซกใจ ตาม เข้าโรง พญาเสต
 วาโย เจ้าชู้ ออก กับบริวาร มีคน มาทูล ได้ได้)
 ตะโมะ ๑ (ลูกคู่) พญาเสต, ตีวาโย, น
 โคร กิ่ง ตั้ง คัมถึง, ชูแ ดนค์ แคว้น ไม้สูง ตอน
 ดึกแถม, แอฟริกา, รกหญ้ายู่ง มีแต่ ฝูง, คำทมิฬ, ชอบ
 กินคน แพ้ อังกฤษ, เกรงพิศ, กระสุนบน ก็จำ
 ฝน, ใจมืด, เพราะ ชดสั้น ดับฝรั่ง, ยิงคนอง, ถ้า ของคน
 คู่ร้ายขับ, จับคน, บุษายัญ ๗ ๘ คำ เกรจา

(บรืวาร พาณิด มัดมา ถวาย ตีใจให้ คังอาศน์บุนายญ

แตกของเพติง เตรียม เตรีง แกตัม ตาเถ้า มาชอกโกธร

ให้ ช่าเตี้ย พอเตรยม พร้อม กมการ เค้นรำ จะ

ฆ่า มนุษย์ บุนายญ แล้วจะเจงกัน ให้ ไป ตามตุสสาว

มาตุ คนเหลื่อง นางกล้าเซา ริดากับบรืวาร ออก)

แซก ตลก ๑ (ตุกคู้) โนมกล้าเซา,

เยาวพฐ, ชูลเก็ค เห็น นายณิด, ชาวสยาม, งามคมตัน

ผิวก ชาวเหลื่อง, เตรีง หน้า, ต้องตาควัน ผมดำนัน, หน่ม

คนอง, ก็ต้องใจ พระบิดา, จะให้ฆ่า, บุนายญ ชาย

คมตัน, น่าสงวร, หาควนไม่ ยิง สังก้าว, รำนรัก, หัก

ตาโดย ตรง เข้าไป, ขอโทษ, ให้ ไปรดงด ๒

๔ คำ เจรจา (พอเต้นรำเล็จะฆ่า พ่อไม่ให้

ก็ถ้ายาผมร้องให้ว่าจะฆ่าตัว ด้วย พ่อจึง ห้ามยกให้

กตัญไม่เข้า คายไม่ออก

๒๓

พวกชาย บรืวาร ต่างโกรธ เข้าโรงหมด นางผู้หญิง ต่าง
รัก ชิดา ชุตโกรธได้ ให้เขาอาภรณ์มาให้แต่งใหม่แ
หาอาหารมาให้ นายเนติ หิด ก็กินโดย ยิ้มย่อง แด คิต
ถึงบุญคุณ เป็น ที่สุด

ตาม เสร้า ๑ (เนติ) จะพูดจา, ว่ากระ
ไร, ก็ไม่หือ ทำแต่เมื่อ, ไซ้-ไม้, ให้ปรากฏ ว่าชอบ
คุณ, กรุณา, ชิดายศ ขอยอมหมด, ตามปอง, ต้นอง
คุณ ๒ คำ เจรจา (นางก็ไซ้ ไม้ ให้ สบถ
ก็สบถ นางให้ แต่งงารกระนาง แลอยู่ ด้วยกัน คนเดียว
จนตาย เนติ สดุดใจ แต่ให้ สัตย์ แลวกัจำรับ นาง
ก็เข้า กอดรัด แด เรียก ส่วไซ้ ไปบอกพ่อ ๆ ก็ยินยอม
เรียก บรืวาร มา เต็นรำ กอง เพ็ง เตยงดแต่งงาร แห่รอบ ๆ
แล้ว ก็เข้าโรง)

๑ (ลูกคู่) นางกล้าเช่า, เย้า
 ยั่ว, ฝั้ว ดัยาม มิได้ ขาม, ขาราม รัก, จิตร หมัก มุ่น
 ๒ เด็ก ถึงเขื่อน, ๒ เือนนอรา, รักการุญ เห็นนางวุ่น, เด็ก
 ก็หวาด, ไม่ขาดัน ๓ กระจกของโฉม, โฉมนาง, อย่างจำ
 ๔ ใจ ไม่รักใคร่, แต่ส่งสาร, พาดจร ชัน ๕ หัดหัวขอ,
 ๖ ตัวไม่ไหว. ๗ ใส่งัน ๘ ๙ นึกเหมือนฝัน, ๑๐ อมขรรณ, ๑๑ ๑๒ ๑๓
 ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐
 ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐
 ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐
 ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐
 ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

กตัญไม่เข้าคายไม่ออก

๒๕

ตั้งแต่เพี้ย ว่า เด็ด เถย, ชิงอีจว, ท่าน ร่อนโกต
เรือ ห้าง, ลีตา, ทราบล่าเหตุ ไม่ตั้งเวร, แม่ญา, คอ ไป
ได้ ท่านชังไว้, ไตถุน, มุ่น คตังไคถ์ เร่ง จะให้
ตั้งลูก, ลูกโบยคี่ จะ พ้อง ร้อง, พวก พ้อง, ไม่ช่วยแก้
ด้วยเหมือนแม่, เนระคุณ, วุ่นไต้ดี เด็ดรู้ เรือง, กตบ
เมือง, เตี้ยโดยคี่ เอา, ตวอ, จร พา, มาด้วยเฮย
๖ คำ เจรจา (เด็ด อ่านจบแล้ว ก็ร้องให้ ฝรั่ง
ถาม ก็เล่าความตามตรง แต่ฝรั่งแปลแต่จำเป็น เด็ด
จะ ขอตาไปกะฝรั่ง เมียร้องให้ กอดตาพ่อ จะไปด้วย พ่อ
ไม่ให้ไปอะอะฝรั่งว่า กักขังไม่ได้ ไทยไปเป็นราชไมตรี
กับอังกฤษพญาชูล ก็จำใจอมร้องให้ รักถูก จัดเข้าของให้)
แรกถอนถ่ายนัว (ลูกคู้) กราบ มาทา,
ตาพญา, พ่อตาहां นาง เมียดำ, ข้าตา, นิศาซัน ตา

๒๖

ชาติเชพเนรว

๘ ๕

พ เตยง, เต เตยง, อำนวยพร

เตตถอน, ถ้อม ถ้วน,

ควรวญาโดย ๗ ๒ คำ โอศ เขตติง ฝรั่ง (ขวนไป)

ปิตม่าน

ชาติที่ ๔

(ถ้อนเพศ)

ฉากคณน เมือง เปอเซีย

คัวตกร

มี นายจว แปลงเป็นแซกชาย

ขวัญ อ่อน

๑

(จร)

ชนฝั่งใต้, กตายค้อง

วก, น้าอกแตก

มาเมืองแซก, เปอเซีย, หตงเลี้ยใหญ่

เจต ของจว, กระตอนแผ่น, ไปแคว้นใด

ฤตายโน, มา

หาตมุก, กัสตุร

จะฆ่าตัว, กตวเจต, จะเพรตหา

แม่น

รู้ว่า, ตายอ, ไม่ขออยู่

กรันจะเตน. เป็นสัตร, ไม่ดีดู

จะมีผู้, หมิ่นประมาท, ขยาดใจ

จึงจำแปลง, แต่งกาย,

กตัญไม่เข้า คายไม่ออก ๒๗

เป็นชายแซก แต่ก็แปลก. พุดไม่เป็น, เหมือนเช่นไข
ชีวิตมี, ทุนมี, รอรวย ดันรนไป, ตามเจ็ด, เติดย่า
ทุกข์ ๖ คำ เจริญ (มีคนมาทักก็ทำ
เป็นไม้นั้น ดูก้าวเศรษฐีมา เทียบ กับสาวใช้
พื่อน มีแขก เล่นเลื้อ มาเล่น นางก็ดู เลื้อ ขาววาด คบ
เจ้าของค้าย ได้ กัดคนตาย หลายศพ ได้นางลูกสาวจน
จะเอาตัวได้ ต้มลง จร ส่งสาว ตรง เข้าขวาง เลื้อ คบถ่ม
ควัก บินยง ต้มของเลื้อ คาย คน เคยจับข่มขู่ให้ ร้อง
เศรษฐีรู้ ก็มาพาไป)

บิตม่าน

ชุดที่ ๕

(เขยเศรษฐี) ฉากในคอกเศรษฐี ตัวละคร
มีเศรษฐี ภรรยา ธิดา สาวใช้ รุ่ง ๆ บ่าวแดง

เจ้าเขน ๑ (เศรษฐี) ถูกสาวเรา, เจ้า
 ก็รัก, ประจักษ์ใจ ถึง เป็นไม้, ควรรัก, อยู่ เป็นคู่
 ช่วยชีวิต, มิได้ คิด, ชั่วชีวิต รัก คู่ เลื้อนุ, บั่น บุญ,
 คุณอนันต์ (ถูกคู่) สาวสยาม, ยาม ชัด,
 อุดร: มิรู้จะ,, คอบไฉน, จิตรใจหวน รักก็ใช่,
 ไม่กังก, วิตกรัน สุด ม่อนฝัน, จำตรอม, ยอม วิวาท ๖
 ๔ คำ เจรจา (ใช่ ไม่ยอม เศรษฐีให้เรียก
 นางพจน มาเค้นรำ แดงจูง บุตรี มามอบให้ ต่าง
 ขวยพร แล้วเข้าโรง)

คนาว แปลง ๑ (จร) หญิงชัด ๆ, มิ
 เคยหัด, เข้า หอห้อง จร จะต้อง, เข้าหอ, ท่อนักหนา
 เพราะหาญหัก, รักเกิด, แต่เกิดมา ต้องเป็นคู่, ระพัดไป,
 ถ้วนไม่เคย ไช้ปานนี้, พี่เกิด, จะเกิดเชย ดาย

กตัญไม่เข้า คายไม่ออก

๒๘

ฤา เป็น, ไม่ ประจักษ์, ยอตรักเอย แม่น สิ้นพี่, จรจะ

หนี, นางนี้เคย นี้จะเอย, แก้วใจ, อย่างไรดี ๒๙

๔ คำ โอด เจรจา (นางแขก เข้ามาปลดบนกั๊ว

ไม่ว่าไม่สบายเลย เข้าโรง คาพ่อยายแม่แอนยงมา

พัง หักร้อ เรียกดูมาตาม ก็ว่าเขาไม่สบายยังไม่ได้

บรรโถม ก็โกรธ ว่า ดูถูกให้สาวใช้ คอยมอง จร

ออกวิ่ง เท้าที่ท้ายมยง หยอกเหิน สาวใช้ ไปบอกเศรษฐี

ก็ดีใจ พอเข้าไปในห้อง พ่อ แม่ ร้อนรน เรียกดูสาว

มาตามว่ายัง ก็โกรธอีกให้มาคอยอยู่ ขณะนั้น

นายหวังออก)

ทุกขณะ ๑ (หวัง) เกาะท่อนไม้, ไม่

คายน, ไม้ชนบก โถดตก, ตามเวลา, ดอยมานี่ พัง

ข้าวแขก, แปลกอยู่, มาดูที่ เมื่อจะมี, ข้าวอะไร, จะได้

รู้ ๗ ๒ คำ เจรจา (บอกนำว่ามาหานาย

บัว เข้าไปบอก จร ออกมากับเมีย นายหวัง ตัดจ

ก็ตลิ่ง เศรษฐี เรียก ลูกสาว เข้าโรง)

แปลกหู ๑ (จร) นี่นายหวัง, ยังจำ, ไม่

พลาดผิด (หวัง) เจ้านี่เฮอ, เหมือนแม่แซก, นั้น

แปลกอยู่ (จร) คงไม่รู้, จักเรา, หดงเตาฟู้ (หวัง)

ชอบกตัญ, ยังใจกลาย, เป็นชายมา (จร) นายหวัง

แซก, แปลกฉนั้น, ฤาจน้อง (หวัง) ท่านคงต้อง, จำ

ฉนั้น, มันทะหนา เมื่อก่อนเห็น, เป็นสัตว์, โยนี่มา เป็น

ชายท่า, ทางส่วย, กังวลง (จร) ได้ข่าวเน็ด, เกิด

เช็ด, เป็นฤาตาย (หวัง) ชาวไม่ร้าย, รอดชีวิต,

พิศวง ไปตก อยู่, ชูตแดนด, ใน แดนดง ได้ยิน

กง, ต่ตยาม, ยังตามตัว (จร) ฉนั้นเป็นไทย, ใช้แซก,

กตัญญูไม่เข้าคายไม่ออก

๓๓

แปลก เพราะแปลก เรื่อง แต่ง, เหลือ ห้า, มาตามผิว
ที่ไม่ยอม, นาย เพราะปลดอม, ถนอม กตัญญู แก่งแย่ง,

นิคช, วัฏฏะนิคช ๗ ๘ คำ เจรจา (เจ้า
เรื่อง หวัง ปลด และ เจ้าปาง บอก ว่า ควร คิดไป เมือง
ไทย ขณะนั้น นางภรรยาขอให้ ออกมา เรียก ผิวไป
พูด หวัง ก็ ยืน เมียงอยู่)

แขก หน้า ๑ (เมีย) กรรมจริงหนอ,
คุณพ่อฉัน, ท่าน พาด โกรธ จะดงโทษ, นายผิว, กตัญญู
ใจหาย ว่า ดูถูก, ดูจะฆ่า, วาง ยาคาย मैंไม่
หมาย, ชมชื่น, ในคั่น (จร) พิศชม, ย่ำปรารมภ์,
ไปเลย หนอ คง เป็นบุญ, คุณพ่อ, หัวข้อี่ เท่านั้น
น้อง, ร้องให้, ไปโย มี ขอ รุบ ที่, เกิด คง ยม, ชิม กัน
พดาง ๗ ๘ คำ เจรจา (เมีย ตีใจดังไป

๓๒ เขย เค็ญจู้
บอก พ่อ จรมาเล่าให้ หวงฟัง หวง ว่าต้อง คิดหนี
กลับ กรุงสยาม จรว่า จะเก็บทรัพย์ ส่วนตัวที่ เค็ญจู้ให้
ค่า ๆ จะหนีไปให้ คอย หน้าบ้าน แล้ว แอบ เข้าไป
เก็บ ของ ตอบ มาให้ หวง บ่าว อยู่ ก็ได้ หวง ว่า ถ้า
หนัด ต้องไป ก่อน ย่ำรุ่ง ตกลงกันแล้ว หวง ก็ตาไป)
 ปัดมาน ครุ หนึ่ง

เมื่อ เบ็ดมาน ฉาก เดิม เพลา ราตรี ตัว ตครมี จร
กับ เมียนั่งกิน ของว่าง มั่นาง สาวใช้ บำเรอ

ส่ายง แปลง ๑ (ลูกคู่) สาวจรไทย, ใจครอง,
คนองนอก มีขยมหยอก, นางแซก, ทำแปลกอย่าง พ่อตา
แม่ยาย, ส้มหมาย, หาย ระคาย สาวใช้ ต่าง, ร้องรำ,
ด้อม บำเรอ ๒ คำ เต็น รำมะนา (จนนายได้ก็
กลับ สาวก็ ยี่หวน ชวน นอน จร ทำจุก แดก)

เรื่อง ถิ่นไม่เข้า ค่ายไม่ออก

๓๓

แขก ครอบ ๑ (เมีย) ตาย แล้ว ตายแล้ว, แก้ว

ตา, ถาย มาบ่วย ถึงจะช่วย, แก้ว เกอ, ก็ เหลือ เจ้า

ไหน คุณพ่อ, จรวท ทำ, ตาม ข้าเกอ ชีวิต เธอ, คงจะมี

ด้วย ขาพิศ (จ) บอก คุณพ่อ, ต่อได้, ว่า ได้เสีย เจ้า

เป็น เมีย, พี่แก้ว, คงแล้ว ผิด (เมีย) ให้ลบถ, ทวนลบถ,

ปลดชีวิต, คักว่าปลด, ตักยา, ทวนลบถ (จทำจกใหญ่)

จระเขย โคม, โคม เจ้า, เหมือนเผ่าหวง ก็กำลัง, จุกแตก,

แต่ถั่ววัน (เมีย) หนี ตักว่า, ถั่วถั่ว, ปฏิจาณ ต่อต่อมา,

ไมตรี, จังรีมา (จตรง ไม่ไว้ ใจ) พี่คน ชื่อ, ฤ

จระมา, พาลูกทำน หนี เพ่น พาน, ถั่วพิง ตัก, ขั้วนักหนา

(เมีย) แม่นพี่ตาย, ตาย่าหมาน้อง, ครอบชีวา ถึงน้องอ้วน,

วอนมิดา, ไม่ปรานี (ถูกคู่) โขษฐ อดอัน, วอน เวียน, ทุบ

เคียร เกด้า คินร่า ๆ, เคียร่าตัน, มิ่งขวัญหนี แม่จร

ดาว, หนาว สท้าน, สรวนฤๅติ พดอยไต่ก็, กอดนาง,
อยู่ข้างตัว ข ๓๐ คำ โอต เจรวา (จรวาไม่ไว้ใจปลดอบ
ให้ หดอก นาง ก็ไม่ฟัง ทำจก ก็ไม่ฟัง คีโพย ตัพาย จนตบ)

แซกเก่า ๑ (จรว) เจ้ารักพี่, เกรงชีวิต, พี่จะม้วย
แม่แซกด้วย, ช่วย ชีวิต, พิศวง จะชุ่มชุ่ม, บอกความ,
แม่ตามตรง ฌวย เสีย เขิง, ตะเลงหลง, พิศง ตาย เป็น
กรรมแล้ว, แก้วตา, ขอลา ก่อน พี่รักจรว, จำต้องไป,
เหมือน ใจหมาย ไซ้ ไม่รัก, แต่พี่รัก, ว่าเป็นชาย จง
ววยทุกข, สู้ส บาย, เกิด ด้ายใจ ข ๔ คำ โอต เชิดฉิ่ง
(เข้าไป เก็บ ของ แต่งตัว มันจะ ไป อาโดย โอตไปไม่ไหว)

สรวอย เพลง ๑ (จรว) เกิดเป็นตาย, ขอ ขยาย,
ความ ร้ายดัง เจ้าไม่นึก, เวทนา, จะฆ่าได้ ก็เชิญฆ่า,

เรื่องกลิ่นไม้ เข้าคายไม่ออก

๓๕

เหล็ดธ ถา, จระพาไป บิด ไม่ไหว, ทั้งไม่ไหว, จนใจรัก ข
๒ คำ โอด เจจฯ (แก่ แลปลุกพนธาม ทำไม แต่งอย่าง
นี้ก็ ตำรภาพ นาง แฉก กตต)

แซก ลุ่ม ๑ (เมีย) มหัทธรรย, ชันนัทหนา, เกิด
อย่าอยู่, ถ้าพอรู้, คงจะฆ่า, อาญาหนัก ท่านมีบุญ,
ทุนของท่าน, เข้ม หมาย นัก อาญาจักร, บิดทำ, ในกำมือ
ดี แด้วฟ, หัน ไปไหน, น้องไปด้วย เป็น เพื่อน ม้วย, จริง
ไม่, ถวงไรลือ เครื่อง เพชร พลอย, น้อยไป, ยังไม่ครือ
โปรด อย่าถ้อ, เขาของ น้อง, ล้ารองไป คอย ดักครุ,
เถอะ อย่าอยู่, เถย ที่นั่น ไป ด้วยกัน, กับน้อง, ในห้อง
ใหญ่ เลือ คุณพ่อ, ถ้อถวง, ด้วย ห่วงใย แอมมาใน
ห้องนี้, ที่ จะ ร้อน ข ๒ คำ เจจฯ (พากัน เข้า ไป
ไม่ ทันไร คาพ่อ ยายแม่ ก็มา ถูกทำต้ง เลี้ยง หิวร้อน ต่อ

๓๖

เขยเควญู้

กระซิก พ่อ แม่ดีใจ กำขอด ยาพิศ มาด้วย เรียก ลูกก็
ว่า ยังไปไม่ได้ ให้พ่อ ไปนอน เสีย อ้าย นั้น ไม่จำ
เป็น ต้องใช้ พ่อ ก็ดีใจ กลับไป เลย ได่น่าวไพร่ ไม่ให้
มา แฉ้ว พาด)

แขก จำปา ๑ (ลูกคู่) แม่ สอง หญิง, เพื่อนจริง,
ไม่ทิ้ง ชัด หอบ สมนัก, กดุมหัว, แต่งตัว สั้น กอด คอ
กัน, ขยนิยง, จาก ห้อง นอน จะ กอด กอดน, หนี ออก,
นอกบ้านไป ข ๒ คำ เชิด ฉิ่ง ฝรั่ง
บีต ม่าน

ชุดที่ ๒

(หนี โศก) ฉาก ใน เรือเมล์ คัว ฤศร มีนายเดิม
กับ นาง กล่าวหา

เรื่อง กัดนไม่เข้าคายไม่ ออก

๓๗

กระบอก ๑ (เกิด) นาง ตัว แรก, แปด หน้า,
มา เทียว ก่อน คง แม่จว, ครอง ๆ, ดันส่งไสย จดหมาย
เหตุ, ประเทศ น. มี หาย ใบ บอกข่าวไม่, คายหมด,
เรือ บอ นัน บ้าน นัน, จว ของ พ, ทจว ไป อยู่ เมือง ไทย,
ใจ เกิด, เกิด หวัน ๆ รัก แม่จว, ดัน ช้, อยู่ ด้วย กัน
จะอย่า ร้าง, นาง นัน, เลี้ย ดัญญา มีบุญ คุณ, กรุณา,
สุด หา เปரியบ โสย เกิด เขี้ยบ, แผ่นดิน พดิก, ไป
อีก ทำ จะฆ่าตัว, กัดว แม่บิต, อัด โคกกา ผดาม ชั่วว,
ก็ เหมือน เรา, เอา ชั่ว ๆ ๖ คำ เจรจา (นาง คำถาม
กับ บอก โมโต โมเก นาง ย้ำ หยอก ก็ โยเย ภาย นอก
แต่ ใจนะ ช้า เทย จงกัน เข้า โรง นาย หวัง กับ นางจวออก)

สิงห์ โต ๑ (หวัง) หัดอน เห็น ไหม, นาย เกิด,
เกิด มีคู่ ได้ ถูกสาว, เจ้า ชดู, ตุมิด หมี่ ฉัน ยังหลบ,

มิให้พบ, ฉันทักที่ ^๕อดับ, ทำทาง, เหมือน นางยักษิ ถ้า
 หล่อนพบ, ผัวเกิด, เกิด โกล่เกลี่ย นาง เปอเซีย, จง
 วางตัว, ฉันทัก พุด กันได้, ดองไป, ไซ้ความรัก เรา
 ไม่ยก, ยินยอม, ฉันทอม กรม (จร) ฉันทจะ ช่วย, พุด
 จา, ประสาชอม เป็น การ คอบ, ขอบใจ, นายให้ส้ม
 ย่าทุก ร้อน, จรจะ ให้, หวัง ได้ชม ส้มบด ถม, เรา
 หวัง, พอดังคว ๖ คำ เจรจา (จรเข้าโรง เด็ด
 ออกเห็น หวัง ตั่ง ได้ สติ โผเข้ากอดคอ แล้ว ก็ร้องไห้)

ตุ้มโปง ๑ (เด็ด) ได้ข่าวจร, หล่อน มั่งใหม่,
 ใจ พ้อหวัง (หวัง) เด็ด ย่าคตัง, เตยแม่แซก, ไม่แปลก
 ผัว คงจะได้, พบกัน, ย่าพรัน กตวิ เขาไม่มัว, หมอง
 ใจ, เหมือน ไล่ความ ๖ คำ เจรจา (ต่าง เล่าความ
 ให้ฟัง เด็ด ปรีบทุณ มีรู้ ทำอย่างไร หวัง ให้ ทังนาง

เรื่อง ถิ่นไม่เข้าคายไม่ออก

๓๙

แขก กั้วทั้ง ไม่ได้ ค่าง กอด คอกัน ว่าจะ ไป หา จร
เข้า โรง จร กับ นาง แยก เข้า มา)

แขก พระวา ๑ (จร) ขึ้น นาย หวัง, เขาก็ตั้ง, แต่
หลงรัก เจ้า คอว จัก, เป้มคู้, ชยู่ สยาม เขา คนดี
พี่จึงมา, พยายาม ไม่น่า คร้าม, ตาม จิตร, จงคิด ดู (นาง
แขก) ในชาตินี้, มีพี่, ชยู่ เพื่อน จิตร ไม่ขอคิด,
ปรารถนา, จะหา คู่ แม่น ต้นพี่, มีแต่ ตน, จน ความ รู้,
หวังเป็น ผู้, รัก ของพี่, ยิน ต่ ยอม ๗ & คำ เจรจา
(ขณะ นั้น หวัง พาเด็ก ออก มา จร ก็ กอด เลื้อย พอ
รู้รัก กัน ก็ โถม กอด คอกัน ร้อง ให้)

ขึ้น พลับ พตา ๑ (เด็ก ลูกเข้า) พี่ขอ โทษ,
ไปรค มา, นำ สัง เวช พี่ก่อ เหตุ, ชั่วร้าย, ภาวร้าย
ขอ ม จน พากัน, ชี วนวิ โยค, เสว้า โศกงอม, นับ

วัน ครอม, ใจทน, ไปจน ตาย (จร กอด ขึ้น) โกรธก็
 หาย, จง สบาย, บ้าง ตีเกิด เด็ก ที่เกิด, ขึ้นชม, กัน
 ส้ม หมาย (เกิด) จร ของพี่, ไม่รู้ชี้, ไม่มี คตาย มัน
 แค้น ร้าย, แล้ว จะเก่า, ให้เจ้า พี่ง ๗ & คำ เจริญ
 (เก่า พลง ร้อง ให้พลง แต่คน จน ข้อ ขัด ข้อง ใจ)

บัง ใบ ๑ (ถูกคู่) พอเก่า จบ, จร สดบ, ดงทั้ง
 ยืน เกิด สิ้น, ประ คอง สดว, รวด จะคั่ง นาง แยกตก.
 ใจ ประคอง, ร้อง หืด ดึง เรียก นายหวัง, เขามา ด้วย,
 ชั่วพยุ ๗ ๒ คำ โอด (นาง แยกคำ ออก มาถาม
 อะไร กัน เกิดเก่า พลง ร้อง ให้พลง)

กตุ้มใจ ๑ (แยกคำ) ฉัน ไม่ ยอม, ประนี ประ
 นอม, กระใคร่ หมด ฉัน เหลือ อด, ใจตัว, ให้ผัวยุ่ง ไม่
 ยอม อย่า, ไม่รักก็ ข่า, เกิด อย่า พี่ง เดี่ยว แรง มุ่ง, มัน
 มา, เชื้อ สำนาด ๗ ๒ คำ โอด

เรื่อง กัดไม่เข้า คายไม่ออก ๔๑

กบ เต็น ๑ (จร) กัดไม่เข้า, คายไม่ออก, เหลือ

ยอก ยอน กรรม ของจร, คน เดียว, เจียว หน้า ท่าน ทั้ง

พี่ เด็ด, เกิดทุกข์, ชุก รำ คาย รัก จร ปาน, ชักิต,

วัจจิตร ตรง กัดไม่เข้า, คาย ไม่ ออก, เหมือน ตอก ศร

เพราะให้พร, นาง แรก, แรก ถุ่มหลง นาง เปอ เขี้ยว,

แม่น พี่ เดียว, ชักิต ลง ส้ม ประสงค์, หวง ปอง, ประ

คอง ชม ศัตรูเก่า, กัดไม่เข้า, คาย ไม่ ออก เหมือน

หนาม ยอก, ยาย ยอน, กัด ชื่นชม ถึง สยาม, คร้ามต้น,

จะ วันคม ถ้วน ไม่เต็ม, คือ โคก, โดก เหลือ รับ ไช้ ม้วน

เกิด, เมือง นอน, นคร ไทย รัก สุดใจ, แดง หนอ, ยายก

ขอ กลับ กัดไม่เข้า, คาย ไม่ ออก, แดง ยอก ยอน จร

อาภัพ, อนาถา, ขอ ถา แดง ๖ คำ โอด

รณร้ง ให้ ๑ (ลูก คู่) เจ้ากอดชู, จูบชู,

สัก ครัวว้าง กอดจูบนาง, คู่ชีวา, ทำกตัญญู แก้ว จม มีด

หวง, ตั้งต้น, ไม่ ทน แพ้ว กระโดดแผดง, ลง ทด,

ทุกข เท เขย ข ๒ คำ โอด (ต่าง คด คดถึง ลง

คณตรี แล้ว นาง ด้วย แรก ผวา กอด คอ นาย หวัง ลง

นัง ลูก เข้ามืด บิด หน้า ร้องไห้ โส นาย เนิต ถ่มตลบ

นาง แรกดำ วัง ค โทน วุ่นวาย คนต่าง ขึ้นมา เขะ อะ)

บิต ม่าน

ศุภ มัสต

